

Malíř a ďáblův obraz

Modrotisk

1. Popravdě říct, když ztiším hlas,
mohu dnes vám, tak pojdte mezi nás
ze starých dnů ten příběh znát,
jsou to už léta, co nad ním přemítám
jak nad svým plátnem šílený malíř sám.

R: Vyrovnával si ten stín barev,
jimi uchovával život v obrazech svých,
nemohl spát pro ty ďábla oči, ďábla oči,
ďábla oči - dílo rukou svých.

2. Zlacený rám, v něm ďábla tvář,
má zakletou v očích podivnou zář,
láká ho být, ouha, zůstane sám
s nožem a plátnem šílený malíř sám,
jen se svým plátnem šílený malíř sám.

R: + nemohl spát pro ty ďábla oči, ďábla oči,
ďábla oči - dílo rukou svých.

3. Z toho plátna, jak vím, šla hrůza a strach,
snad proto ten malíř krás pak sám si na život sáh',
kamennou tvář má teď mnohý z vás,
a to jen zčásti zná tajemný ďáblův vzkaz,
jen malou částí zná ho teď každý z vás.

R:
Vyrovnával si ten stín barev,
jimi uchovával život v obrazech svých,
nemohl spát pro ty ďábla oči, ďábla oči,
ďábla oči - dílo rukou svých.